

ремъ, когато живѣемъ въ тѣзи изби? Затова Христосъ се обръща и казва: „Трѣбватъ нови мѣхове“. Старитѣ човѣци сж стари мѣхове, а младитѣ човѣци сж нови мѣхове; старитѣ човѣци нищо не ги смуцава; но младитѣ казватъ на старитѣ: „Чакайте и въ васъ да налѣемъ отъ новото вино“. На старитѣ не трѣбва да се дава ново вино: старитѣ сж привършили своята еволюция. Новото вино трѣбва да мине въ артериитѣ и венитѣ на новитѣ човѣци. Въ насъ има борба, има оплаквания, защото старото съ новото вино се борятъ. Христосъ иска да каже: не влагайте новото вино въ себе си, ако не сте готови, затова казва: „Очистете се по-напрѣдъ“. Всѣко учение и всѣка философия може да ни ползува, когато сме чисти. Пластичностъ въ прогреса, подемя духовенъ — това разбира новото учение. Ако можемъ да погледнемъ, отъ окултно гледище, въ съзнанието на стария човѣкъ, ще видимъ свѣщъ, която мѣжделѣе; ако погледнемъ новия човѣкъ, ще видимъ, че неговата свѣщъ свѣти ярко. Можемъ да уподобимъ стария човѣкъ на земята, която се освѣтлява отъ мѣсечината, а младия — на земята, която се освѣтява отъ слънцето. За душевно развитие е необходимо ново вино. Да се попитаме, да-ли го имаме? Онзи, който е пилъ старо вино и не е вкусилъ сладко, казва: „Старото е по хубаво“; но виното, щомъ ферментира и се уталожил, стане старо, по-нататъкъ не може да ферментира: то може само да упоява хората, да ги поразвесели малко, но да ги накара да работятъ, да прогресиратъ — никога. Ако сме нещастни, то е защото нашиятъ животъ ферментира, виното се прѣвръща въ кисело или рѣзнякъ, не е вече сладко. Наблюда-